

[Dræbje]

omgivelserne, fordi de jo udtrykker en enighed i intentionen, en enighed om, at der skal gøres noget, og en åbenhed over for en diskussion om, hvad der skal gøres.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg gøre en enkelt bemærkning om de grønne råd. Fru Dorte Bennedsen henviste til de sociale forbrugerråd og den principielle lighed, der, hvis man læser forslagsteksten, kunne være med dem, og hun vil gerne have en vurdering af, hvordan det er gået med dem. Jeg vil godt gøre et enkelt forbehold over for, hvad man kan bruge en sådan sammenligning til, uden at jeg i øvrigt skal afvise, at den kan være fornuftig. Det sociale område er i meget høj grad præget af enkeltstager, hvorimod naturfredningsområdet, naturbeskyttelsesområdet, er mere almene, principielle sager, og derfor må et råd på naturområdet få en anden karakter end et råd på det sociale område. Det synes jeg er væsentligt at gøre klart, også for forståelsen af, hvad vores intention med de grønne råd har været.

Hr. Ole Bernt Henriksen udtrykte velvilje, og jeg må ligeud sige, at jeg ser hellere det radikale forslag født i kamp end kvalt i velvilje. Jeg havde derfor hellere set, at hr. Ole Bernt Henriksen – hvis det var det, der var meningen med bemærkningerne – havde sagt imod, som fru Tove Niemann gjorde det, fremfor at dølge uenigheden i velvilje.

Hr. Anders Poulsen sagde om forslaget vedrørende kirkeomgivelserne, at der jo sker en hel masse i øjeblikket på dette område, og kirkeministeren har i en artikel i Kristeligt Dagblad i dag sagt det samme. Det er jeg enig i, men der er også uløste konflikter og problemer, hvor man ødelægger kirkeomgivelserne i dag, og det er derfor ikke rigtigt, når hr. Anders Poulsen siger, at konflikterne er løst. Hr. Anders Poulsen kan f.eks. følge den debat, der foregår i Karup kommune om en bestemt, meget stor kornsilo i denne kommune, for at konstatere, at problemerne bestemt ikke er løst.

Til hr. Hove Sørensen vil jeg godt gøre den bemærkning, at vi faktisk ved den nye udformning af lovforslaget har vist imødekommenhed over for den ordførertale, som fru Margrete Auken holdt, sidste gang lovforslaget var til behandling, nemlig for så vidt angår vandhuller, som indgik som et led i debatten. Vi har altså – og det er der også andre der har været inde på – forsøgt at imø-

dekomme den diskussion. Hr. Steffensen var også inde på det. Det kan godt være, vi er gået for langt, men jeg har konstateret, at der faktisk er et flertal, der mener, at vi til gengæld ikke er gået langt nok med de 1.000 m², der i dag er vandarealgrænsen for beskyttelsen af søer.

Fru Tove Niemann skal jeg blot takke for det klare svar. Vi kan i hvert fald se, at vi ikke skal hente fremskridtspartiets støtte til dette lovforslag.

Jeg kan til fru Yvonne Herløv Andersen sige, at jeg har imødekommet i hvert fald en del af hendes bemærkninger sidste gang, nemlig ønsket om at få lovforslaget genfremsat, og jeg er glad for, at vi nu får det udvalgsarbejde, som vi lovede hinanden sidst.

Jeg vil så prøve at gøre status over de konkrete forslag. Jeg synes, der er fremkommet så mange positive bemærkninger om heder og strandenge, at man med de bemærkninger, jeg har anført om, hvordan man mest hensigtsmæssigt og med færrest ressourcer får denne beskyttelse gennemført, måske alligevel kunne se en vis enighed om at gøre noget nu. Men det vil udvalgsarbejdet nærmere vise.

Jeg er opmærksom på, at der for så vidt angår stendigerne er nogle problemer, som det måske kan blive vanskeligt at løse. Jeg har også konstateret, at der er flertal for en nedsættelse af arealgrænsen for søerne, og jeg har konstateret, at det i dag i hvert fald ikke er afgjort, at vi ikke skulle kunne finde en form, der gjorde det muligt at komme et skridt nærmere de grønne råd, som vi har foreslået. Endelig har jeg konstateret ganske klart, at der er flertal for at gøre noget mere ved kirkeomgivelserne, og i den forbindelse imødeser jeg gerne miljøministerens svar på hr. Steffensens spørgsmål.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Dorte Bennedsen opfordrede mig til at tage kontakt med amterne for at fortælle dem, at de nu skulle se at komme i gang med samarbejdet.

Når jeg er skeptisk med hensyn til de grønne råd, som jeg gav udtryk for det i min første indledning, er det, fordi der som sagt, så vidt jeg er orienteret, allerede er et godt samarbejde i gang mellem amterne og naturorganisationerne, bl.a. om fredningsplanlægningen. Der er også flere steder etableret